

[Justitsministeren]

det, Venstresocialisterne foreslår som det, der ville være – sådan forstår jeg dem – det rigtige tal her i landet.

Til regeringspartierne, til Socialdemokratiet og til Det Radikale Venstre vil jeg ikke alene sige tak for bemærkningerne i dag, men også for den lejlighed, der var til at drøfte sagerne forud for forslaget fremsættelse. Jeg tror, det var rigtigt af os at gøre det, dels for at prøve på i en sag, der er meget præget af en følelsesladet diskussion, at samle flest muligt, som vi hele tiden har prøvet på det, dels fordi jeg mener, at det nu gælder om at handle hurtigst muligt, og det er rigtigt, som hr. Tinning antog, at jeg meget gerne ser, at dette forslag kommer til anden behandling på tirsdag. Jeg mener, det er rigtigt af os at få handlet hurtigt.

Jeg skal ikke på nogen måde gå i dybden med de bemærkninger, der er gjort af de forskellige ordførere. Vi er nu inde i en forhandlingssituation, og jeg håber, vi kan færdiggøre disse forhandlinger hurtigt, og at vi kan samle os om en nødvendig begrænsning. Jeg synes, hr. Ole Espersen har ret i, at vi trænger til et pusterum. Det gør ikke alene vi, men også Røde Kors og Flygtningehjælpen i forbindelse med det store arbejde, som de udfører for asylansøgere og flygtninge her i landet.

Jeg deler hr. Ole Espersens opfattelse, at vi skal arbejde, alt hvad vi kan på international basis, og det mener jeg også vi har gjort. Må jeg sige om den debat om de udenrigspolitiske perspektiver, som hr. Ole Espersen lagde op til, at jeg skal ikke gå ind i, hvad det enkelte land gør og ikke gør, men sige, at hensigten må vel være den, at man skal gøre bistanden fra landene til flygtninge så universel som mulig, og det bør også omfatte Østlandene, der jo i dag fabrikerer flygtninge, men ikke gør noget for dem. Jeg går ud fra, at vi er enige om, at det er opgaven at inddrage flest mulige i dette at sørge for, at forfulgte mennesker her i verden bliver hjulpet.

Til hr. Niels Helveg Petersen skal jeg kun sige én ting: det er ikke således, at de facto-flygtninge efter dette lovforslag ikke kan få asyl. Det afgører Flygtningenævnet fortsat. Den ændrede formulering har forbindelse med, at vi mener, det er rigtigst, at Danmarks udformning af loven har samme karakter med hensyn til retskrav som andre

landes. Vi kommer på linje med andre lande ved udformningen af de facto-bestemmelsen, og derfor mener vi, det er rigtigt at gøre det, netop i en situation, hvor vi er enige om, at der skal foretages en begrænsning. Den tilslutning, som 6 partier har givet til, at vi foretager en sådan begrænsning ved ændring af loven, takker jeg for.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Justitsministeren var på et tidspunkt i sin tale inde på, at det var et stærkt følelsesbetonet emne, og det synes jeg også justitsministeren gjorde sit til at det fortsat skal være og fortsat er.

Adskillige ordførere og også justitsministeren har sagt, at det var dog forfærdelige standpunkter, Fremskridtspartiet har i denne sag, men man er faktisk ikke kommet med et eneste konkret bud på, hvad det er, man ikke kan lide. Jeg vil godt i den forbindelse sige, at den tale, jeg holdt, det er udtryk for Fremskridtspartiets politik.

Som justitsministeren formentlig også kan huske, har vi fremsat et lovforslag, nr. L 188 af 26. februar 1985, som fik en særdeles ringe behandling her i Folketinget, men jeg vil påstå, at det er det, flertallet af Danmarks befolkning er interesseret i skal ske på flygtningeområdet. Justitsministeren kan jo lige så lidt som jeg udtale sig om, hvad befolkningen i virkeligheden vil, men én ting er jeg i hvert fald helt, helt sikker på, og det er, at den lov, som justitsministeren har været fadder til og har underskrevet, er ikke den, der er flertal for i befolkningen. Det er en ting, jeg er 100 pct. sikker på, og det er åbenbart også derfor, regeringspartierne og Socialdemokratiet forsøger at få den ændret.

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):

Nu fik vi så endelig at vide, hvad det var, ministeren mente, da han i sommer udtalte sig om en folkevandring, som foregik. Det var folk, der, som han udtrykte det i dag, spadserede over den dansk-tyske grænse. Det var dét, der var folkevandringen. Det synes jeg var interessant at få på plads, for så har vi også dermed fået en definition af, hvad justitsministeren mener, når han taler om en